

põhha lin Jerusalem ja keik need teised lin-
nad Juda maal said neist ka wäggise är-
rawoetud, ja risti rahwas nende sees nago
tappa lambad ikka tuhhat kauwa tappe-
tud. Se olli kül üks halle asj, mis nutto
wäart, et keik se Ma kus Jesusse ja temma
Apostlide jallad ollid käinud sedda armsa
rohho ja kallist hinge õnnistust kulutama,
ja kus se Ewangeliunni walgus ni selgeste
olli paistnud, selle uskmatra rahwa pärris
õsaks, piddi sama, kes sedda omma ebba
usfoga teutasid, ja kibbeda rihhaga Kris-
tusse ja temma usfo rahwa wasto täide-
tud, rõõwli auguks teggid. Siis piddid
kül need waggad seäl nendasanimoti kae-
bama ja nutma, kui ennemuiste need wag-
ga? Juda rahwa seast laebasid kui Kal-
dea-rahwas neid wangis piddas: Pabeli
jõggede kaldas seäl istusime meie, meie
nuttime ko kui mõtlesime Sioni peäle. Sest
seäl küssisid need kes meid wangis pidda-

sid

sid meie käest laulo sannad, ja kes meid
äraraiskaid, need küssisid rõmo laulo:
laulge meie üks laul Sionist. Laul. 137.
Waat sepärrast hakkasid ka need teised
risti-innimesed, kes õhto pole Saksa-Ma
Keisri al ellasid, nou piddama, sedda Põh-
ha-Maad uskmatra rahwa käest jälle är-
ra wõttma. Nemmad koggusid ühhe mä-
ramatta hulga sõarahwas kokko, ja nen-
de peälikkud ollid Saksa-Ma Würstid
ja kuningad. Sesündis tuhhat aastat
pärrast Kristusse sündimist. Seitse kord
sadda tuhhat läksid siis ühhe hobiga sinna
hommiko-male. Agga mitto tuhhat sur-
rid jo tee peäl ärra enne kui nemmad
weel sinna said; sest neil olli üks pitk ma-
minna kül maad läbbi kül merre peäl lae-
wadega. Said nemmad siis sinna, siis
mitto tuhhat tappeti jälle waenlastest.
Pärrast mitto werre ärrawallamist, läks
se neile kül üksford korda sedda Jerusa-

X

lemma